

50. jüriöö jooks

jooks. Seekord oli sündmus suuremalt ette võetud, sest tegemist oli ikkagi

21. aprillil toimunud Kullamaa lüüsi järjekordne jüriöö

Rohumäele ning teatejooks võis alata. Igas võistkonnas jooksid vaheldumisi 3 nais- ja 3 meesjooksjat. Kogu raja pikkus oli 2.2 km, millest 200 m jooksis iga naine ja 500 m iga mees. Enne jooksmat hakkamist jagati igale võistkonnale valguspulgad, mis asendasid teatepulki. Vahetuspunktides olid ka lõkkes, et jooksjad näeks, kuhu joosta. Viimane meesjooksja pidi jooksmat Rohumäele ja läbi tõrvikutega valgustatud raja otse üles mäkke.

Võitjad—12. klassi esindus

50. juubeliga. Tähistamine algas juba päeval Kullamaa Keskkooli staadionil, kus väiksemad osalejad said võidu joosta. Osalesid lapsed nii lasteaiast kui ka algklassidest. Kõik olid väga tublid, kuid võitjaks tuli võistkond number 3. Võitnud võistkonnas jooksid: Mia-Lisett Vahopski, Cara Mi Tegelman, Getter Tõnstrem, Kristofer Gilden, Rauno Kovalenko ja Raigo Roost.

Vanematele klassidele ja teistele jooksuhuvilistele algas juubeli tähistamine kell 20.00 väikese kontserdiga kultuurimajas, millele järgnes teemakohane viktoriin ning sponsorite tänamine. Peale seda kogunesime õue, süütasime tõrvikud ja liikusime vabadussamba juurde, kus maavanem võttis sõna. Maavanema targad sõnad kuulatud, suundusime edasi

Peebu kaunistatud finišisirge

Torupillimuusika saatel Rohumäele

Kui osalejad olid oma distantsid läbinud ja võitjad

olid teada, läksime kooli juurde. Enne karikate jagamist oli uhke ilutulestik, ikkagi juubel ju! Samal ajal, kui rahvas nautis tulede sära, valmistati ette diplomid ja peagi võis autasustamine alata. Viktoriini võitis Maavalla võistkond, neile järgnesid Ritsu talu ja Üdruma küla võistkond. Teatejooksu võitis kolmandat aastat järjest 12. klass, neile järgnesid Ritsu talu ja Rutskevannad. Peale diplomite ja medalite jagati välja ka teatejooksu rändkarikas ning igasuguseid huvitavaid meeneid. Öhtu lõppes väikese kehakinnitusega, sponsorite kringlid ja kuum tee ootasid maiustamist.

50 a tagasi Vello Sirelpuu algatatud traditsioon jätkub. Jüriöö jooksu tähistamist toetasid Läänemaa Europe Direct, Maanteeamet, Lihula TÜ ja mitmed eraisikud. Mulle meeldis seekordne jüriöö jooks kõige rohkem, sest olin nii jooksja kui korraldaja. Seoses oma praktilise uurimistööga sain rohkem aimu, kuidas käib ühe suure ürituse ettevalmistamine. Juhendaja Mai Jõevee jagas mulle ohtralt ülesandeid, aga see oli huvitav kõik. **Aleksandra Laane (10.kl)**

Aleksandra—üks peakorraldaja

Selles lehes:

Tööõpetuse olümpiaad	2
Maijooks	2
Raamatukogu remont	3
Arenguvapustus	3
Tervisepäev	4
Mis saab võrkpallist?	4
Luulenuk	5
Sinilillepäev	5
Korvpallipäev	5
38. lend	6
Direktor mureseb	6
Õppealajuhataja mõtiskleb	7
Grete Luts läks rappa	7
Pildialbum	8

Tööõpetuse olümpiaad

"Rakett 69" võiks ka päris huvitav olla

15.märtsil toimus meie koolis töö- ja tehnoloogiaõpetuse maakondlik olümpiaad. Osavõtjaid oli kahest koolist- meie koolist **mina, Maarja Kask ja Jander Selgis** ning Risti põhikoolist **Andri Meister**. Olümpiaadil oli kaks osa- teoreetiline ja praktiline. Sellel aastal oli teemaks metall ja metallitööd. Enne teoreetilise osa algust jagasin veel konkurentidele enda sünnipäeva puhul kommi ning soovisin edu. Peale pooletunnist ajude ragis-

tamist olid tööd valmis ning käes oli puhkepaus mõtete kogumiseks. Saime teada ka enda punktid, rebimine oli tihe, osavõtjate vahe oli ainult pool punkti. Aeg oli praktiliseks tööks. Algselt pidime me

valmistama sõle, päris metallist, kuid vajaminevate vahendite puudumisel oli ülesanne lahendatud huvitavamalt. Meie ülesandeks oli teha sümmeetriline puust sõlg. Sõlele tuli kõigepealt teha disain ning siis valmis teha. Ühegi osaleja sõlg ei tulnud just selline, et saaks kohe rinda kinnitada, kuid kõik sobisid väga hästi mõneks stiilelemendiks. Kõigi valmistööd olid väga omapärased ja kaunid. Punkte jagas õp Veikko disaini ning töö kvaliteedi eest. Jällegi oli tihe rebimine.

Mina tulin 22,5 punktiga esikohale, Maarja jäi vaid pool punkti tahapoole. Ja noh, poisid, nemad

jäid siis kolmandale ja neljandale kohale. Kuid lugu ei lõppenud veel sellega. Maakonnavooru võitja pidi minema edasi vabariiklikusse vooru. Kui meile tulemused teatati, tuli välja üks tõsiasi - mina pean vabariikliku vooru ajal viibima hoopis Leedus, koorifestivalil. Maakonda ei saa-

nud jätta ka esindajata, nüüsis moosisime koos õpetaja Veikkoga ära Maarja, kes oli nõus ise minema meie maakonda ja kooli esindama. Täname õpetaja Veikkot, kes aitas meil ette valmistuda. Eelmise kord, kui ma käisin vabariiklikul olümpiaadil, siis ma olin esimene ja ainus tüdruk töö- ja tehnoloogia olümpiaadil. Poisid viskasid seal nalja, et "Kuhu sa selle tööriistakastiga tuled? Kodunduse olümpiaad on kõrvalklassis."

Anneli Riisalu (9.kl)

Maijooks

Maijooks ei olnud seekord üldse M/mai nägu. Sadas vihma, lund ja lõrtsi ning puhus külm tuul. Rajale minejad ei visanud oma

jopesid publikule hoida nagu tavaliselt, vaid mässisid ennast nii soojalt sisse kui said. Meelde jääb see jooksupäev igal juhul, sest pakane ei paugu just iga maikuu.

Meie kooli poistekoor, keda dirigent Ülle Tammearu vaid väga erilistel puhkudel rahva ette toob. Emadepäeva kontsert on üks neid väheseid võimalusi, kus poiste lustimist saab nautida.

Kusagil siin pildil on ka abiturient Janno Allika, kes kindlasti mõtleb, et laulaks isegi selles kooris, kui saaks, aga ei saa—umbes kuu aja pärast on siinsamas saalis 12. klassi lõpuaktus ja laul ongi lauldud.

Suur aitäh, Janno, abi eest! Paljud peod ja esinemiskavad õnnestusid ainult tänu sinu tehnilisele toele.

8.klassi **Roland Reinmaa**, kes on muide pikem kui Abraham Lincoln, palus õppealajuhataja **Eha Eindorfil** vastata mõningatele küsimustele. Huvitavat lugemist!

1.Kuidas mõõdus peatselt lõppev kooliaasta?

Tundub, et nagu kõik eelmisedki: aasta jooksul enam-vähem stabiilselt, lõpp nagu aina kiirust koguv karussell, hea, kui peale püsima jääd. Ma ei tea, millest see tuleb, kas tahetakse veel päästa, mis päästa annab, ei osata arvestada, et pingeline õppeaasta ongi kevadeks enamiku inimesi ära väsitanud ja loodetakse jõuda sama palju ja samas tempos, arvestamata, et eksamid ja loov- ning uurimistööd on mahukas lisa kõigele tavapärasele. Aga lootus, et varsti saabub oodatud puhkus, lohutab ja annab pisut jõudu.

2.Kuidas olete rahul õpilaste suhtumisega õppetöösse?

Sellele ei saa üheselt vastata. On neid, kellega saab väga rahul olla ja ainult kiita ja eeskujuks seada, aga on ka neid, kellega kuidagi rahul olla ei saa. Viimaste hulgas pean silmas mitte neid, kelle hinded pole kõige paremad seetõttu, et loodus neile andekust kuhjaga jaganud pole, vaid neid, kes oma olemasolevatki rakendada ei viitsi. Kohusetunde puudumine, lubadustest mitte kinni pidamine, petmine, liigne mugavus (võib lugeda: laiskus) – need on käitumisjooned, millest mina aru ei saa.

3.Kas õppeaasta on olnud pigem rahulik või aktiivne koormuse suhtes?

No igal töökohal on ette nähtud kindel koormus, mis peaks arvestama inimese võimeid, suutlikkust, ajakulu jne. Kui sellest üle minna, siis seda vist võib ka vastandina rahulikule aktiivseks pidada. Seega

ikka pigem aktiivne on õppeaasta olnud.

4.Kas Teil on oma lemmikõpilasi või –õpetajaid?

On. Minu lemmikute hulka kuuluvad kõik need, kes on heasüdamlikud, hoolivad, abivalmis, kohusetundlikud, kelle sõnad ja teod koos käivad, kes vahel hetkeks peatuvad ja ütlevad :“Seda ma tegin valesti.“ Loomulikult juhtub ikka, et inimene libastub, aga see ei tohi olla normiks. Ja kõige rohkem haiget teevad sõnad. Aga vahel ehk ongi kasulik natuke haiget saada? Ei tea. Nüüd pean vist oma esialgse jaatuse ümber sõnastama: on lemmikjooned, mida inimeste juures kõrgelt hindan ja seetõttu on nende joonte kandjad lemmikud. Selleks võib olla/saada igaüks.

5. Mis saateid Te telekast vaatate, kui aega on?

No mina olen alati huvi tundnud ainult selle vastu, mis mulle midagi annab, olgu siis emotsionaalses või informatiivses mõttes. Seega on minu vaadatavatest saadetest välis- tatud igasugune kommertslik ja sisutühi ajaviide. Vaatan-kuulan meelsasti enamasti kõiki uudistesateid, dokumentaale, jutusaateid valikuliselt ja muidugi väärtfilme, kui satun peale.

6.Millised on Teie lemmikraamatud?

Olen parandamatu realismiperioodi kirjanduse austaja. Mulle meeldib, kui kirjandus kajastab tõsielu, mul on sealt palju ära tunda ja see tekitab mingi erilise tunde. Moodne kirjandus ei ole minu jaoks, aga tore on, et nii mõnigi kirjanik on tagasi pöördumas varasemate kirjutamistaratsioonide juurde. Ja neid teoseid ka märgatakse ja auhinnatakse. Minu jaoks ei ole hea kirjandusteose näitajateks müüginumbrid ega rahva kiidulaul, sest tean, et tihti lauldakse

“Mina tahan raamatu headuse üle otsustada ise”

seda laulu kartuses, et äkki ollakse teiste silmis kuidagi kehvem, kui julgetakse teisiti arvata. Ja teisitimõtlejaid on alati loobitud kividega. Mina tahan raamatu headuse üle otsustada ise, teiste arvamusest sõltumata.

See ei tähenda muidugi, et mõni teos muust ajast ei võiks meeldida. Kõik sõltub ikkagi, millest ja kuidas kirjutatud on. Aga kui konkreetset raamatutest rääkida, siis olen aastatega hakanud järjest rohkem aru saama, et nn minu raamat on „Väike Illimar“ – selles on nii palju puhast ja siirast lapsepõlve, rahu, tasakaalu ja elutarkust. Olgugi see ainsana nimetatud.

7.Mis on Teie lemmikmuusika?

Ka muusika valin selle järgi, et see, mida kuulen, oleks ilus, ja et oleks sõnad, milles on ka sõnum. Minu jaoks on sõnad muusika kõrval väga olulised. Seepärast ei kuula ja ei oska ma hinnata instrumentaalmuusikat. Aga lohutan ennast sellega, et kõik ei saagi ega peagi meeldima.

Grete Lutsu rabamatk

8.klassis tel ko- teha üks mistöö e tavaliselt m i d a g i nagu näi- tabureti r i m i n e õppeva- meister- G r e t e

on õpilas- hustuslik kena uuri- loovtöö ja on see praktilist, teks vana restauree- või uue h e n d i d a m i n e . tahtis rap- pa minna ja võttis ka 5.klassi kaasa, et oleks huvitavam. Koostas plaani, uuris kirjandust, tegi viktoriini, jagas auhindu ja tellis ilusa ilma. Oli kaunis koolipäev.

Jüriöö jooksu väikesed võitjad

Draamaring mängis lugu sitakoti Matsist. Lavastajad—Riina Leidsalu ja Siiri Mägi.

Oma taidluskavadega esinesid 5. ja 6. klass. Nukitsamees (vasakul) Tujurikkuja (all)

Oleme laulu- ja tantsukallakuga kool. Järjest rohkem võimu hakkab võtma tantsupisik. “Võitlus” liidrikohta pärast on nii suur, et lauljad on oma ridade täienduseks lausa direktori kaasanud. **Riina Gildenit, aastaõpetajat 2017**, see ei kohuta.

Vallavalitsus tänas peakorraldajat ja traditsiooni hoidjat—Mai Jõeveed.

Pime, kahtlane vaikus, tõrvikuleegid ähvardavalt võbise- mas, tõsiste nägu- dega ärevil inimesed liikumas siia- sinna üksteisele vaikselt mingeid korraldusi jaga- des—see oli kui episood filmist “Mõrvad Midsummeris”.

